

[Erna Sørensen.]

muligvis ikke har den fornødne kendskab til loven. Jeg finder det som sagt naturligt, at kommunen gav oplysninger, når den udbetaler bidrag forskudsvis, og at der på anden måde vises hensyn; der er jo ingen af disse kvinder, som har nogen luksus-tilværelse. Denne særlige ydelse er en hjælp og ikke noget, som man kan sige er en luksus for dem, der får pengene. Det var blot dertil, mine bemærkninger var knyttet.

Ragnhild Andersen: Jeg giver det ærede medlem fru Erna Sørensen ret i, at retten til at give de enlige mødre de 2 gange 90 kr. om året ikke udnyttedes alle vegne af kommunerne; det blev fremført allerede forleden dag, da vi havde et spørgsmål til den højtærede socialminister. Men jeg vil gerne dertil føje, at mit parti eller i hvert fald jeg personlig — jeg vil også tro, det gælder mit parti — ikke har noget imod, om socialministeriet skulle blive lidt af en propagandacentral for enker og enlige mødre. Jeg husker, at da vi i 1946 fik loven om mælkehjælp, var der mange, der ikke kendte den, og det er jo i og for sig en urimelighed, at kun lige netop de, der kender loven, får gavn af den, mens de mange andre, der ikke kender den, ikke får gavn af den. Sådan skal det ikke være. Det hjalp, da vi fik en smuk plakat op på sygekassekontorer og mødrehjælpskontorer og andre steder, som viste, at der var en lov om mælkehjælp, som sikrede alle gravide kvinder mælkehjælp, hvis de var i sygekasse. Det hjalp. Det gjorde såmænd ikke noget, om socialministeriet medvirkede til at få gennemført lignende foranstaltninger her.

Jeg beklager, at den højtærede socialminister ikke sagde, at der i denne samling kommer et forslag til lov om enkepension. Jeg håber ikke, det er ensbetydende med, at der ikke kommer noget forslag i denne samling; det fremgik jo af programmerklæringen, at det var regeringens hensigt at

fremstøtte forslag. Jeg håber, at den højtærede minister kan bekræfte, at vi kan vente et forslag i denne samling.

Socialministeren (Bomholt): Jeg er principielt enig med det ærede medlem fru Erna Sørensen. Jeg skal som sagt gerne overveje, hvorledes de enlige mødre, som loven vedrører, kan få besked; men vi skal finde frem til former, der er naturlige for både staten og de kommuner, som i særlig grad har med sagen at gøre.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring i lov om midlertidigt tillæg til visse ydelser i henhold til lov om forsikring mod følger af ulykkestilfælde, loven om invaliderente m. v. til tilskadedkomne militære værnepligtige samt loven om invalideforsørgelse.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 1375, fremsættelsen i tidenden sp. 2900).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Holger Larsen: Jeg skal anbefale lovforslaget til hurtig vedtagelse. Det går ud på at ajourføre de erstatningsbeløb, som udbetales til dem, der er kommet til skade før 1. april 1947, erstatninger, som ikke er pristalsregulerede. Der er ingen grund til at gøre mange bemærkninger om lovforslaget. Det er kun naturligt.

Søren Andersen: Lovforslaget betegner en simpel ajourføring af visse erstatningsbeløb og kapitalerstatninger til militære værnepligtige og andre, der er blevet invalideret før den 1. april 1947. Da de andre invalider får deres rente pristalsreguleret og det her